

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2015)0331

En mulig udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i Den Europæiske Union til at omfatte ikke-landbrugsprodukter

Europa-Parlamentets beslutning af 6. oktober 2015 om en mulig udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i Den Europæiske Union til at omfatte ikke-landbrugsprodukter (2015/2053(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Verdenshandelsorganisationens (WTO's) aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen),
- der henviser til Kommissionens grønbog "Den bedste udnyttelse af Europas traditionelle knowhow: en mulig udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i Den Europæiske Union til at omfatte ikke-landbrugsprodukter" (COM(2014)0469),
- der henviser til forordning (EU) nr. 1151/2012¹ om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, "kvalitetsforordningen",
- der henviser til forordning (EU) nr. 1308/2013² om vinprodukter, "forordningen om fusionsmarkedsordningen",
- der henviser til forordning (EF) nr. 110/2008³ om spiritus,
- der henviser til forordning (EU) nr. 251/2014⁴ om aromatiserede vinprodukter,
- der henviser til udtalelse af 12. februar 2015 fra Regionsudvalget,
- der henviser til udtalelse af 18. februar 2015 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
- der henviser til EU-Domstolens retspraksis vedrørende geografiske betegnelser,
- der henviser til Genèveaftalen under Lissabonarrangementet om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser af 31. oktober 1958, som revideret i Stockholm den 14. juli 1967

¹ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

² EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

³ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.

⁴ EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14.

og 28. september 1979, om intellektuel ejendomsret og om at sikre beskyttelse af produkter, der markedsføres på internationalt plan og nyder bred anerkendelse på grund af deres specifikke geografiske oprindelsessteds kendetegn,

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Udvalget om International Handel og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0259/2015),
- A. der henviser til, at landbrugsprodukter med en bestemt geografisk oprindelse, som har bestemte egenskaber eller er fremstillet efter traditionelle metoder, kan opnå en ensartet beskyttelse af geografiske betegnelser i hele EU;
- B. der henviser til, at WTO definerer geografiske betegnelser som betegnelser, der angiver en vare som havende oprindelse på et WTO-medlems område eller i en region eller en lokalitet på dette område, dersom varens kvalitet, omdømme eller andre egenskaber i alt væsentligt tilskrives den geografiske oprindelse;
- C. der henviser til, at de traditionelle europæiske kvalitetsprodukter baseret på traditionel knowhow og traditionelle metoder er en del af EU's kulturarv og er et afgørende element i mange europæiskeres regioners økonomi og samfund, der skal bevares, idet de skaber aktiviteter, der er direkte knyttet til de lokale forhold, navnlig i landdistrikterne, og er med til at øge et områdes samlede attraktivitet, bevare den lokale identitet og fremme dens særpræg, til gavn for turisme, kultur, beskæftigelse og handel;
- D. der henviser til, at disse produkter kan bidrage til udviklingen af nye strategier til støtte for iværksætterkulturen på lokalt og regionalt niveau, fremme vedligeholdelse af infrastrukturen og udvikling af ny kvalitativ beskæftigelse, der er territorielt forankret, særligt i landdistrikter, ugunstigt stillede områder og de mest fjerntliggende områder, hvor beskæftigelsen ofte afhænger af typiske, lokalt fremstillede produkter, og derved blive en ny drivkraft for erhvervs- og håndværksuddannelser, som er tæt knyttet til udviklingen af lokalområder og produktionsdistrikter, samtidig med at hver regions enestående og forskelligartede arv bevares;
- E. minder om, at ikke-landbrugsprodukter er en integrerende del af vores identitet og en væsentlig del af EU-medlemsstaternes kulturarv; fremhæver, at en af de væsentligste udfordringer for denne sektor er, at traditionelle færdigheder og traditionelt håndværk gradvist forsvinder, og at beskyttelsen af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter kan fungere som incitament til at bevare denne kulturarv og traditionelle viden og til at sikre, at producenterne får en rimelig betaling, og at så mange så muligt får adgang til disse produkter, samt originaliteten heraf;
- F. der henviser til, at en geografisk betegnelses omdømme er et immaterielt fælles aktiv, som, hvis det ikke bliver beskyttet, kan anvendes frit og uden begrænsninger, hvilket får dets værdi til at falde og endda kan føre til, at selve produktet går tabt.
- G. der henviser til, at geografiske betegnelser kan have et stort økonomisk potentiale, og at en passende beskyttelse af dem kan give betydelige fordele, navnlig for SMV'er og EU's regioner;
- H. der henviser til, at de europæiske regioner kan bryste sig af et væld af ikke-landbrugsprodukter, som hviler på traditionelle færdigheder og traditionelt håndværk af

en meget høj standard, der har bidraget til at opbygge deres omdømme og udgør en integrerende del af den regionale og lokale kultur;

- I. der henviser til, at de offentlige myndigheder bør beskytte, fremme (efter anmodning fra den private sektor) og promovere europæiske traditionelle kvalitetsprodukter og deres geografiske betegnelser;
- J. der henviser til, at kvalitet, omdømme og andre egenskaber ved et produkt kan fastslås ved produktets oprindelse; der henviser til, at visse former for praksis, der omfatter misbrug af navne, i alvorlig grad kan skade et produkts omdømme som bestemt ved dets oprindelse;
- K. der henviser til, at eftersom traditionelle europæiske produkter er af høj kvalitet og derfor er efterspurgt, kan deres navne misbruges til skade for både forbrugere og producenter;
- L. der henviser til, at en egentlig EU-beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter, med overvågning og kontrol af deres anvendelse og bekæmpelse af svig, kan bidrage til at forhindre forfalskning og undgå illoyal konkurrence og vildledning af forbrugerne;
- M. der henviser til, at forbrugerne udviser stadig stigende interesse ikke blot for produksikkerhed, men også for produkternes oprindelse og ægthed og produktionsmetoderne bag;
- N. der henviser til, at forbrugerne bør kunne træffe informerede valg, når de køber varer, idet de bør kunne identificere produkternes oprindelse og kvalitet;
- O. der henviser til, at den eksisterende nationale lovgivning, som beskytter ikke-landbrugsprodukter, medfører forskellige beskyttelsesniveauer i medlemsstaterne, hvilket ikke er i overensstemmelse med målene for det indre marked og skaber problemer for en effektiv beskyttelse af dem i EU og i de medlemsstater, hvor de ikke er omfattet af national lovgivning, hvilket viser, at der er behov for et fælles system for beskyttelse af geografiske betegnelser i hele EU;
- P. der henviser til, at en harmoniseret EU-lovgivning på området kun kan gavne EU i de internationale handelsforhandlinger;
- Q. der henviser til, at fraværet af en fælles EU-beskyttelsesordning for geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter skaber en utilstrækkelig og meget fragmenteret situation i Europa, som skyldes den omstændighed, at nogle medlemsstater ikke yder nogen specifik beskyttelse, mens andre har forskellige definitioner, procedurer og beskyttelsesniveauer under nationale og lokale, sektorvise eller tværgående regler, hvilket har fordrejende virkninger, som både skader en harmonisk udvikling af det indre marked og en ensartet beskyttelse og effektiv konkurrence på lige vilkår, hvilket igen hindrer, at forbrugerne kan få korrekt, sandfærdig og sammenlignelig forbrugerinformation, som kan gøre det muligt for dem at træffe beslutninger på et mere informeret grundlag, og hvilket er en hindring for forbrugerbeskyttelse;

Indledning

1. glæder sig over Kommissionens initiativ til at iværksætte en offentlig høring om en mulig udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i EU til ikke-

landbrugsprodukter og resultatet af høringen, som blev afsluttet i oktober 2014, og hvor man klart gik ind for en EU-beskyttelsesordning på grundlag af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter;

2. støtter indførelsen af en beskyttelsesforanstaltning på EU-plan som en del af en bredere strategi til at fremme EU-produkter af høj kvalitet, der bør bygge på en større vilje i EU-institutionerne til at behandle fremstillingsindustri og håndværk som drivkraft for vækst og fuldførelse af det indre marked, og dermed give den lokale industrielle og håndværksmæssige produktion større prestige, støtte den lokale økonomiske udvikling og beskæftigelsen i de pågældende områder, fremme turismen og styrke forbrugernes tillid;
3. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremsætte et lovgivningsforslag om oprettelse af en fælles europæisk ordning for beskyttelse af ikke-landbrugsprodukter på grundlag af resultaterne af den høring af interessenter, der allerede er afholdt, samt yderligere undersøgelser og sikre, at der tages behørigt hensyn til de virkninger, som den nye ordning har for producenterne, deres konkurrenter, forbrugerne og medlemsstaterne;
4. understreger, at indførelsen af en sådan ordning vil skulle ledsages af informations- og kommunikationskampagner for at gøre producenter og forbrugere bekendt med den nye type geografiske betegnelser;
5. er fast overbevist om, at udvidelsen af beskyttelsen af geografiske betegnelser til ikke-landbrugsmæssige produkter kan have mange positive virkninger for borgerne, forbrugerne, producenterne og den europæiske økonomiske og sociale struktur i sin helhed;
6. mener, at en sådan ordning bl.a. kan beskytte forbrugerne mere effektivt, styrke deres tillid til mærkede produkter og hjælpe dem med at træffe bedre informerede valg i forbindelse med køb af produkter ved at øge gennemsigtigheden og fjerne den forvirring, der forårsages af vildledende navne eller beskrivelser, særligt hvis eksistensen af en sådan ordning kommunikerer effektivt; tror, at den også kan bidrage til at forbedre sporbarhed og give flere oplysninger om kvalitet, oprindelse og produktionsmetoder og -betingelser, ikke mindst på grund af den stigende interesse for disse spørgsmål blandt forbrugerne;

Fordele ved en ensartet beskyttelse på EU-plan

7. minder om, at det vil være meget anbefalelsesværdigt, at EU vedtager lovgivning om geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter for fuldt ud at udnytte de positive økonomiske virkninger af at beskytte disse produkters særpræg og kvalitet, give forbrugerne pålidelige oplysninger om deres produktionssted og -metode og bevare den knowhow og de job, der er forbundet med dem;
8. mener, at en sådan lovgivning kan fremme fornyelse inden for traditionelle produktionsprocesser og dermed fremme etableringen af nye virksomheder, der arbejder med traditionelle produkter, og også kan bidrage til bæredygtigheden af job, der skabes i dårligt udviklede områder, bl.a. ved at give små virksomheder og mikrovirksomheder, der er kilden til næsten 80 % af de typiske lokalt fremstillede produkter, der kan beskyttes under ordningen for geografiske betegnelser, mulighed for at øge salget ved hjælp af mere effektive markedsføringstiltag og et incitament til at arbejde tættere

sammen i betragtning af ordningens kollektive karakter;

9. peger på, at den kan bidrage til en effektiv bekæmpelse af forfalskninger, svigagtig brug af navne på geografiske betegnelser og andre former for unfair adfærd, som vildleder den endelige forbruger og skader især mikrovirksomheder og SMV'er, som på lovlig vis fremstiller langt størstedelen af de produkter, der potentielt kan blive omfattet af beskyttelse, og som på indeværende tidspunkt ikke altid råder over de nødvendige juridiske eller finansielle midler til at forsvare deres interesser, idet det også har en negativ indvirkning på deres eksport;
10. mener, at en sådan beskyttelse fremmer og letter adgangen til det fælles marked og markeder uden for EU for europæiske håndværksprodukter, som er et resultat af traditionelle kundskaber og færdigheder, som bidrager til at bevare den værdifulde knowhow, der præger hele sociale og lokale samfund og også er et væsentligt element i den europæiske historiske, kulturelle, økonomiske og sociale arv;
11. er af den opfattelse, at en ensartet beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter vil stimulere den teknologiske og økonomiske udvikling på regionalt og lokalt plan ved at øge antallet af personer, der er beskæftiget med at producere traditionelle produkter;
12. understreger, at en ensartet beskyttelse af geografiske betegnelser ikke blot vil bidrage til fremme af traditionelle produkter, men også til anerkendelse af kvaliteten af de råvarer, der benyttes i disse produkter, og behovet for topkvalitet på alle trin i produktionsprocessen;
13. påpeger, at geografiske betegnelser giver forbrugerne en garanti for produkternes kvalitet og samtidig er en anerkendelse af knowhow og et middel til beskyttelse af forbrugerne;
14. understreger, at anerkendelse af beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter og traditionel knowhow af høj kvalitet er af både defensiv og offensiv interesse inden for rammerne af den fælles handelspolitik og kan være et effektivt redskab til at støtte mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder og producenter (SMV'er) i bekæmpelsen af efterligninger og forfalskninger og i bestræbelserne på at sikre en mere socialt, økonomisk og miljømæssigt bæredygtig tilgang til økonomisk udvikling i og uden for EU samt fair konkurrence og forbrugerbeskyttelse, der gør det muligt at identificere produkternes ægthed og kvalitet mere effektivt; mener, at en anerkendelse af enhedsbeskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter også vil være med til at opbygge social kapital i produktionsregionen;
15. mener, at et ensartet EU-system kan gøre kulturarvsrelaterede erhverv mere attraktive;
16. understreger, at bevarelse af traditionel viden og produktion kan bidrage til at standse affolkningen og ødelæggelsen af landdistrikterne og de unges udvandring fra disse områder;
17. fremhæver betydningen af de kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale og bæredygtige komponenter i ikke-landbrugsprodukter, der vil blive inkluderet i denne proces, og understreger nødvendigheden af at bevare, videregive og udvikle den traditionelle viden og de traditionelle færdigheder, der knytter sig til dem, og af at fremme et tættere

samarbejde med de kreative erhverv, ikke mindst for at fremhæve kvaliteten af de anvendte materialer og af slutprodukterne; kræver, at alle producenter fra det pågældende område, som fremstiller produktet på den foreskrevne måde, får adgang til at bruge navnet eller logoet;

18. understreger, at beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter vil bidrage til at bevare den kulturelle og kunstneriske arv, som Europas lokale og regionale traditioner udgør;
19. anerkender den afgørende rolle, der spilles af SMV'er, som investerer i traditionel viden af høj kvalitet og tilbyder lokal beskæftigelse og lærepladser til uddannelse af kvalificeret arbejdskraft, der spiller en væsentlig rolle, når det drejer sig om at videregive traditionelle produktionsmetoder; anerkender vigtigheden af at investere i uddannelse og erhvervsuddannelse på dette område og tilskynder medlemsstaterne til bedst muligt at udnytte de tilgængelige EU-midler og programmer til støtte for erhvervsuddannelse af fagfolk, som er med til at producere og fremme miljøvenlige lokale og regionale håndværks- og industriprodukter;
20. tilskynder medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis med hensyn til at skabe og støtte initiativer, der skal stimulere den traditionelle håndværkssektor, hvilket på sin side kunne skabe øget opmærksomhed om den lokale kulturarv og stimulere udviklingen i landdistrikterne;
21. understreger, at en kendt geografisk betegnelse kan bidrage til bedre fremme af de europæiske kulturruter;
22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme tværregionalt og tværnationalt samarbejde og udveksling af bedste praksis mellem klynger for ikke-landbrugsprodukter og beslægtede sektorer;
23. understreger betydningen af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter i det bredere spektrum af intellektuelle ejendomsrettigheder som en metode til at beskytte værdien af det lokale, herunder infrastruktur og beskæftigelse, forbedre den regionale udvikling og øge sporbarheden, gennemsigtigheden og forbrugerinformationen;
24. bemærker, at industri- og håndværksprodukter, som har tilknytning til deres oprindelsessted eller er forankret i deres område, er af central betydning for økonomien og samfundet i mange af Europas regioner, idet de skaber aktiviteter, som ikke kan udflyttes, og som er direkte knyttet til de lokale forhold, navnlig i landdistrikterne; understreger, at vedtagelse af et EU-system med beskyttelse af industri- og håndværksprodukter, som har tilknytning til deres oprindelsessted eller er forankret i deres område, vil gøre det muligt at bevare originaliteten af vores industri- og håndværksprodukter og forhindre produktstandardisering;

Forbindelser med tredjelande

25. mener, at ikke-udtømmende lister over alle produkter, såvel landbrugsprodukter som ikke-landbrugsprodukter, der er beskyttet af geografiske betegnelser, bør indgå i EU's fremtidige handelsaftaler med tredjelande;
26. mener, at der også vil være positive virkninger for de handelsforbindelser, som EU allerede har eller forhandler om med tredjelande, idet det vil blive muligt for EU at opnå samme beskyttelse for disse europæiske produkter også inden for rammerne af

internationale handelsforhandlinger;

27. mener, at en udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i EU til også at omfatte ikke-landbrugsprodukter vil være et middel til at stimulere den europæiske eksport og vinde markedsandele, samtidig med at man opnår international anerkendelse af de pågældende produkter og udvikler deres image og omdømme som produkter af høj kvalitet gennem handel og handelsforhandlinger;
28. mener, at beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter på EU-plan vil styrke EU's position i WTO i forbindelse med en opfordring til at hæve standardbeskyttelsesniveauet og på en positiv måde kan forny drøftelserne om at oprette et multilateralt register over geografiske betegnelser inden for rammerne af Dohaudviklingsdagsordenen, helt i overensstemmelse med TRIPS-aftalen;
29. mener, at beskyttelsen af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter skal være ledsaget af en mere effektiv strategi for beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i tredjelande med henblik på at intensivere foranstaltningerne til at bekæmpe forfalskninger eller efterligninger;
30. mener, at ensartet beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter i EU kan være en fordel i forbindelse med forhandlinger om handelsaftaler med tredjelande, og understreger omvendt, at nogle af vores vigtigste partnere såsom Indien og Kina allerede har indført systemer til at beskytte sådanne geografiske betegnelser;
31. opfordrer Kommissionen til i sin kommende meddelelse om EU's handels- og investeringsstrategi at medtage en sammenhængende og velforberedt strategi for alle geografiske betegnelser, der sikrer, at de bliver respekteret og anerkendt;
32. mener, at en udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser til at omfatte ikke-landbrugsprodukter kan bidrage til at styrke EU's stilling på dette område og give den mere substans, både i bilaterale handelsforhandlinger og i multilaterale fora, idet det endelige mål må være at sikre alle europæiske produkter af høj kvalitet et højt beskyttelsesniveau uden for EU; mener, at både landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter, der er beskyttet af geografiske betegnelser, bør inddrages fuldt ud i forhandlinger om fremtidige EU-handelsaftaler; mener, at en omfattende EU-ordning for geografiske betegnelser vil kunne fremme handelsmæssig ekspansion og gøre det lettere at gennemføre fælles pr-kampagner uden for EU;

Generelle principper

33. understreger betydningen af geografiske betegnelser som et vigtigt redskab til at øge sporbarheden, gennemsigtigheden og informationen til forbrugerne og profilere EU's regioner og lokaliteter i en mere social og miljømæssigt bæredygtig tilgang til økonomisk udvikling samt udvikle den centrale rolle, som geografiske betegnelser spiller i EU's handelspolitik;
34. er overbevist om, at ordningen skal være baseret på bedste praksis og gennemsigtige og ikke-diskriminerende principper, og at den kan blive et effektivt redskab til at bekæmpe efterligninger og forfalskninger og sikre en mere socialt, økonomisk og miljømæssigt bæredygtig tilgang til økonomisk udvikling i og uden for EU samt styrke forbrugerbeskyttelsen;
35. anmoder Kommissionen om at drage lære af de erfaringer, der er gjort i landbrugs- og

fødevarerektoren, med det formål at skabe en ordening, der bygger på bedste praksis og ikke-diskriminerende principper, og som er gennemsigtig, effektiv, smidig og fri for unødige administrative byrder og afskrækkende omkostninger for producenter, som frivilligt bestemmer sig for at registrere et produkt under en geografisk betegnelsesordning; mener desuden, at en sådan ordening skal sikre streng kontrol og størst mulig gennemsigtighed og bør omfatte passende midler til bekæmpelse af svig; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at anvende en ikke-sektorbaseret tilgang til en beskyttelsesordning;

36. mener, at den nye ordening, ligesom det er sket med landbrugsfødevarer, bør blive en garanti, der opfattes intuitivt af forbrugere, der søger høj kvalitetsprodukter med hensyn til ægthed og oprindelse, som har en stærk tilknytning til det pågældende geografiske område og støttes af pålidelige og klare oplysninger; mener, at effekten af en sådan fælles europæisk ordening for beskyttelse af geografiske betegnelser vil afhænge af, om alle nødvendige oplysninger når ud til forbrugerne og producenterne; understreger, at ordeningen skal være gennemsigtig og sikre tilgængelig beskyttelse, da dette har central betydning for forbrugernes og producenternes tillid;
37. mener, at en ordening for kvalitets- og oprindelsescertificering under den nye EU-lovramme for offentlige indkøb vil kunne være nyttig for ordregivende myndigheder i forbindelse med tekniske specifikationer, certificering og tildelingskriterier, navnlig på lokalt og regionalt niveau;
38. opfordrer til, at sådanne produkter sættes i centrum for regionaludviklings-, forsknings- og innovationsprojekter og gøres til genstand for finansiering under Horisont 2020 og samhørighedsfonden;
39. er af den opfattelse, at et sammenhængende, enkelt og gennemsigtigt system for beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter på EU-plan uden bureaukratiske og økonomiske byrder, således at navnlig SMV'er kan få adgang til det, vil gøre det muligt for EU at opnå en tilsvarende beskyttelse af sådanne europæiske produkter uden for EU som led i de internationale handelsforhandlinger og skabe en betydelig fordel i forbindelse med forhandlinger om frihandelsaftaler med EU's handelspartnere og multilateralt inden for WTO;
40. er af den opfattelse, at indførelse af en fælles beskyttelse af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter på EU-plan, der omfatter fælles definitioner, registreringsprocedurer og -omkostninger, beskyttelsesomfang og retshåndhævelsesmidler, og oprettelse af en troværdig myndighed med kompetence til at træffe afgørelse om inddrivelse af status som geografisk betegnelse for ikke-landbrugsprodukter, som er anerkendt på EU-plan, uden at sænke de beskyttelsesstandarder, der allerede findes i femten medlemsstater, vil være den bedste vej til større effektivitet, både i EU og i forhandlingerne med tredjelande;

Anvendelsesområde

41. gentager, at tilknytningen til området er afgørende for at identificere knowhow og udpege produktets kvalitet, ægthed og egenskaber;
42. støtter en bred definition, der gør det muligt at erkende tilknytningen mellem produktet og det geografiske område, der dækkes af den geografiske betegnelse; mener, at en beskyttelsesordning på EU-plan bør have et udvidet anvendelsesområde, så den

omfatter navne, der ganske vist ikke er geografiske, men som utvetydigt er knyttet til et bestemt område;

43. mener, at beskyttelsesordningen bør omfatte ikke-tekstuelle tegn og symboler, der utvetydigt er knyttet til en bestemt region;
44. understreger, at etiketten/anerkendelsen/mærket/logoet for de geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter bør være enkle og let genkendelige, bør afspejle produktets regionale eller lokale identitet og som minimum bør være udformet på sproget i det land, hvor produktet har oprindelse, og i det land, det importeres til;
45. understreger, at visse betegnelser bør udelukkes fra beskyttelse af geografiske betegnelser, såsom artsbetegnelser, eller de enslydende geografiske betegnelser; tilføjer, at undtagelserne i artikel 6 stk. 1, 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1151/2012 om geografiske betegnelser for landbrugsprodukter kan tjene som eksempel;

Registreringsproces

46. opfordrer til en obligatorisk registrering for at give større sikkerhed, navnlig hvad angår gennemførelsen af rettigheder gældende i tilfælde af tvister; opfordrer Kommissionen til at foreslå en mekanisme til registrering af produkterne, som er så effektiv, enkel, nyttig og tilgængelig som muligt, og til at sikre, at systemet indeholder klare og gennemsigtige registrerings-, ændrings- og annulleringsprocedurer til en rimelig pris, således at der gives interessenterne retsbeskyttelse; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en grundig vurdering for at holde det finansielle og administrative arbejde for interessenterne på det lavest mulige niveau.
47. understreger, at ordningen bør ledsages af et fælles standardiseret og offentligt europæisk register for ikke-landbrugsprodukter, der er omfattet af beskyttelsen af geografiske betegnelser, for at fremme håndværksprodukter og informere og beskytte både forbrugere og producenter, samtidig med at unødvendige administrative byrder skal undgås;
48. understreger yderligere, at den pågældende ordning bør benytte en tværgående tilgang, der kan styrke dens økonomiske og sociale indvirkning, og på en signifikant måde fremhæve forbindelsen mellem produkter og deres oprindelsessted og forbedre gennemsigtigheden med henblik på at øge produkternes troværdighed og autenticitet, garantere deres oprindelse og bidrage til at forbedre deres sporbarhed; påpeger, at det er nødvendigt med regelmæssig kontrol for at sikre, at de kriterier, der ligger til grund for tildelingen af en beskyttet geografisk betegnelse, vedvarende overholdes;
49. mener, at registreringen bør foregå i to faser: For det første bør der foretages kontrol på stedet af de nationale eller regionale myndigheder af, at de særlige egenskaber opretholdes, og for det andet bør der etableres et fælles europæisk registreringssystem for at sikre overholdelse af de fælles kriterier i alle dele af EU;
50. foreslår, at Kommissionen undersøger muligheden af i denne forbindelse også at overføre registreringen af geografisk betegnelser for landbrugsprodukter til Harmoniseringskontoret; foreslår, at forvaltningen af denne ordning på EU-plan varetages af Harmoniseringskontoret;
51. understreger, at dette system bør begrænse omkostningerne og den administrative byrde for virksomheder og samtidig give forbrugerne tilstrækkelige garantier og hjælpe dem

med at foretage bedre informerede valg om køb af produkter;

52. er af den opfattelse, at et sådant system bør overlade initiativet til at skabe geografiske betegnelser til de berørte virksomheder, navnlig med hensyn til definitionen af specifikationer, som de geografiske betegnelser skal imødekomme;
53. støtter, at specifikationerne omfatter fleksible kriterier for derved at muliggøre og fremme udviklingen af produktionsprocesser og fremtidig innovation, forudsat at kvaliteten og ægtheden af det endelige produkt ikke påvirkes;
54. mener, at mindst følgende kriterier bør indgå i specifikationerne: anvendte råvarer, fremstillingsprocessen, dokumentation for tilknytning til området, elementer af virksomhedernes sociale ansvar;
55. foreslår, at producenter, deres sammenslutninger og erhvervsorganisationer bliver de centrale aktører, der i første omgang har tilladelse til at ansøge om registrering af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter;
56. mener, at der kunne blive tale om at anmode producenterne om et bidrag med henblik på at give dem en geografisk betegnelse, hvis det er et engangsbeløb, der står i et rimeligt forhold til de påløbne udgifter, og hvis denne praksis anvendes ensartet på EU-plan;

Kontrolforanstaltninger

57. mener, at der bør afsættes de nødvendige ressourcer til, at beskyttelsen i henhold til et sådant instrument bliver effektiv i praksis, uanset hvordan produkterne distribueres, i tilfælde af misbrug; understreger behovet for at sikre, at geografiske betegnelser beskyttes lige så godt på det digitale marked;
58. understreger relevansen af kvalitetskontrol i lyset af de betydelige forskelle, der er mellem landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter (f.eks. antal producenter);
59. anbefaler desuden, at der indføres en kontrol-, overtrædelses- og sanktionsordning for at overvåge geografiske betegnelser på produkter, der markedsføres i Europa;
60. mener, at forbuddet mod forkert brug af geografiske betegnelser for at maksimere beskyttelsen af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter ikke kun bør finde anvendelse, når der er risiko for, at forbrugerne vildledes, eller når der er tale om illoyal konkurrence, men også i tilfælde, hvor produktets faktiske oprindelse er tydeligt angivet; foreslår derfor, at den yderligere beskyttelse, der er omhandlet i artikel 23 i TRIPS-aftalen, og som i første omgang kun gælder for vin og spiritus, udvides til at omfatte de geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter;
61. foreslår, at der indføres en procedure, hvorved interesserede parter kan anfægte registreringen af geografiske betegnelser;
62. mener, at dette vil lette indførelsen af effektive kontrolprocedurer og således gøre det muligt for forbrugere og producenter at beskytte sig mod forfalskninger, efterligninger og andre former for ulovlig praksis;

Sameksistens med ældre rettigheder

63. mener, at alle fremtidige geografiske betegnelser skal kunne sameksistere med allerede bestående rettigheder i forbindelse med produktet og bør tage hensyn til den nuværende bedste praksis på nationalt og lokalt plan i EU;
64. understreger, at forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser skal være klart defineret for at undgå konflikter;
65. foreslår, at reglerne om forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser finder anvendelse på beskyttelsen af geografiske betegnelser for ikke-landbrugsprodukter;
66. foreslår, at de medlemsstater, som allerede yder beskyttelse, indrømmes en passende gennemførelsesperiode, samtidig med at der tillades overgangsordninger, hvorefter de to systemer kan sameksistere, inden man skifter til en EU-mekanisme;

o

o o

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.